

Am dezlegat misterul

M-am întrebat și eu, ca mulți alții probabil, cum a fost posibil ca unii acționari la SIF-uri să depășească limita impusă, acum de 1% , iar anterior de 0,1%. Se întrebau asta chiar și persoane cu înalte poziții din conducerea unor SIF-uri și incriminau lipsa controlului și a măsurilor din partea CNVM. Când ne referim la măsuri, înțeleg măsuri prin care astfel de încălcări să nu fie posibile și măsuri de sancționare adecvate. Căci așa-zisa măsură de vânzare a excedentului de acțiuni de către terți este și neconstituțională și neoperantă. Pome-nearm înainte despre faptul că, în 1999, sistemul de tranzacționare electronic putea bloca orice tranzacție de cumpărare, dacă numărul de acțiuni specificat în ordinul de tranzacționare, cumulat cu numărul acțiunilor existente în cont, depășea limita admisă. Sincer am crezul că modificările succesive aduse sistemelor de tranzacționare utilizate de către BVB au scăpat din vedere această funcție. Recent, discutând cu cineva din sistem, am dezlegat misterul. Cei care au vrut să depășească limitele au adoptat o metodă foarte simplă. Imediat după ce un pachet de acțiuni era decontat, deținătorul trimitea acțiunile în registru, astfel că restricția impusă de sistem nu ținea cont de deținerile din registru și se puteau cumpăra alte pachete, până la concurența limitei posibile. În baza acestei porțițe deschise și în lipsa oricărei reacții oficiale, a fost posibil ca Dinel Staicu să se laude cu 118% la SIF5 încă de pe vremea când limita legală era 0,1% și să se “cocoate” în fruntea SIF5, de unde nu prea mai poate nimeni să-l urnească, deși nu mai are atâtea acțiuni, dar are destulă influență pentru manevrarea votului, mai ales de când s-a legiferat așa-zisa concertare pentru acapararea așa-zis abuzivă a conducerii SIF-urilor. La fel a reușit Cătălin Chelu să se înscăuneze președinte la SIF2 Moldova și să negocieze câte unu, doi sau trei administratori la alte SIF-uri. Am mai scris o dată despre cum adună voturi domnul Ioan Cuzman pentru propria listă (am fost martor).

**MIHAI
IORDACHE**

De abia acum, când a intervenit scandalul, se întreabă lumea cum să se rezolve problema. După părerea mea, treaba era foarte simplu de rezolvat. În loc să se dispună vânzarea de către terți, se putea impune chiar din start un sistem drastic de amenzi pentru deținerile peste limită. Astfel, dacă se aplica o amendă egală cu valoarea de procurare pentru fiecare acțiune cumpărată peste limita legală și care nu a fost înstrăinată într-un interval care nu ar fi trebuit să depășească trei zile de la procurare, nimeni nu și-ar fi permis să achiziționeze acțiuni mai multe decât avea dreptul. Desigur că timpul nu este niciodată trecut pentru a găsi soluțiile corespunzătoare pentru impunerea legalității prin metode care să fie la rândul lor legale. Dacă CNVM ar adopta o astfel de metodă punitivă și ar da în același timp un termen rezonabil de intrare în legalitate pentru cei care în prezent sunt în afara ei, metoda ar da roade imediat. Bineînțeles că limitarea ar trebui impusă pentru un singur acționar, persoană fizică sau juridică, fără să se invoce concertarea. Căci astfel s-ar limita drastic posibilitățile fondurilor de investiții de a investi în acțiuni SIF. Și nu mă refer numai la cele trei – patru fonduri mutuale de investiții administrate de societatea de administra-re deținută de Banca Transilvania, ci la toate fondurile mutuale administrate de societățile deținute de toate băncile din România, cum ar fi BCR, BRD, Raiffeisen Bank și toate celelalte. Acestea nu au fost concertate doar pentru faptul că nu și-au propus oameni pentru consiliile de administrație ale SIF-urilor, dar ar putea fi oricând pasibile de sancțiuni dacă se menține maro-ta cu concertarea. Rolul CNVM este acela de a crea condiții favorabile pieței de capital, nu acela de a o îngrađi. Cine are urechi să audă și mai ales să facă ce trebuie. ■

NOTĂ: Domnul Mihai Iordache, colaborator al ziarului “BURSA”, este jucător activ pe piața valorilor mobiliare. Orice sugestie de investiție s-ar desprinde din articolele domniei sale trebuie considerată din acest punct de vedere. Întreaga responsabilitate privind conținutul articolului revine autorului.